

gangsbeløbet kan paaklages for Skyldraadet og Over-Skyldraadet, ligesom disse Myndigheder ogsaa uden Paaklage kan optage Ansættelsen til Undersøgelse og eventuelt ændre den; med Hensyn hertil følges Reglerne i Lov Nr. 352 af 7. August 1922.

Finansministeren kan fastsætte et særligt Vederlag til Vurderingsraadene for Ansættelse af Nedgangsbeløbet, for saa vidt saadant særligt Vederlag efter Forholdene maa anses for rimeligt. Saavel denne som anden Udgift i Anledning af Ansættelsen af Nedgangsbeløbet følger i øvrigt Reglerne for Udgifterne i Anledning af Vurderingerne i Henhold til Lov Nr. 352 af 7. August 1922.

§ 17.

Af den i hver Kommune (By-, Sognekommune) opkrævede Grundstigningsskyld tilfalder Grundstigningsskylden af Kommunen tilhørende Ejendomme udelt vedkommende Kommune og Grundstigningsskylden af Staten tilhørende Ejendomme Staten. Af Resten tilfalder Halvdelen Kommunen. Kommunen kan dog ialt højst oppebære et Beløb svarende til en Femtedel af Kommunens ordinære Udgifter i det sidste Regnskabsaar.

Fordelingen foretages af Finansministeren efter hvert Finansaars Udløb.

§ 18.

De Nationalbanken ved Oktroj af 4. Juli 1818, jfr. Lov Nr. 157 af 12. Juli 1907, samt de Københavns Frihavns-Aktieselskab ifølge Lov Nr. 44 af 31. Marts 1891 § 6 tilstaaede Skattebegunstigelser berøres ikke af denne Lov.

§ 19.

Finansministeren fastsætter de nærmere Regler angaaende Anvendelsen af denne Lov og bemyndiges til at afholde den til Lovens Gennemførelse nødvendige Udgift.

§ 20.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1933. Loven gælder ikke for Færøerne. Loven forelægges Rigsdagen til Revision i Rigsdagssamlingen 1938—39.

Carl F. Madsen.

Joh. Veistrup.